

Единъ алхимикъ на име *Йоханъ Фридрихъ Еьотгеръ*, заради своя неуспѣхъ да добие злато, билъ хвърленъ въ дрезденската тъмница. Тамъ, следъ много годишни опити, той получилъ чистъ, финъ порцеланъ, по качества близкъ на китайския. На неговото откритие днесъ се дължи голѣмото развитие на германската порцеланова индустрия.

*

Мечтитѣ на алхимицитѣ не сж чужди и на нашето време. И, може би, несбжднатитѣ блѣнове на старитѣ магьосници ще бждатъ осществени отъ хората на науката. Така, доскоро се вѣрваше, че елементитѣ не могатъ да се разрушаватъ, не могатъ да се превръщатъ едни въ други. Днесъ, по срѣдствомъ лжчитѣ на радиоактивнитѣ тѣла, ученитѣ могатъ да разрушатъ атомитѣ на едни елементи и да ги превърнатъ въ други. Кой знае, дали не е близкъ деньтъ, когато отъ ефтинитѣ неблагородни метали, олово и живакъ, ще може да се добива благородния металъ злато. Алхимицитѣ не можаха да намѣрятъ жизнения елексиръ за продължаване на човѣшкия животъ. Днешната медицина успѣ да направи това. Докато презъ 1880 година срѣдната продължителностъ на човѣшкия животъ е била 50 години, днесъ тя е 63 години. Значи, за 85 години човѣшкиятъ животъ е удълженъ съ 13 години! Днесъ въ лабораториитѣ на ученитѣ могатъ да се излюпятъ пилета отъ неоплодени яйца, чрезъ операция да се превърне пѣтелтъ въ кокошка, жената въ мжжъ. Кой знае, дали не е близу деньтъ, когато съвременнитѣ учени ще могатъ да сътворятъ въ своитѣ лаборатории и първитѣ живи клетки отъ мъртвата материя.

Но дали тогава ще настѣпи толкова жадуваното щастие на земята?